

Psalm 125: *Qui confidunt.*

(Zang
van de opgangen.)

*Die toevlucht zoeken bij de Ene
zijn als de berg Sion: hij wankelt niet,
voor eeuwig heeft hij een zetel!*

Ik ben een berg. Meestal
ben ik erg gelukkig.
Op sommige dagen niet,
dan vliegt het me wel eens aan
dat ik hier altijd maar lig.

Ik zou zo graag eens naar Wijk aan Zee
of Emmen. Nog liever
naar Groningen, vanwege
het Groninger Museum.

Soms word ik beklommen
door Nederlanders. Als ze praten
over hun platte land loopt
het water me in de grond.

Laatst viel er een van mij af.
Dood. Jammer. Ze zijn
geen bergen gewend. Daarom
zou het ook goed zijn
als ik eens een tijdje
in Groningen lag.

Nu ik dit alles opschrijf
word ik weer treurig. Want
naar Groningen, ik zie het
voorlopig niet gebeuren.